SANCTI PATRIS
BENEDICTI
VITA
Centum Anagrammatiſmis deſcripta.

Benedictus Anitius Monacorum Patriarca.

ANAGRAMMATISMI.

NVnc audi Vir, arcana mira, & obſtupeſcito:
Prodam tibi Naturæ, ac virtutis conamen;
Accipe. Do tibi Virum, nec natũ. Sancta orat.
In ſacro Abundantiæ vtero Puer, ſic canit.
Nurſia ſtat canora. Benedictum ortum capit.
Eupropius canit, ac breui dat Natum Romanis.
Pia Anitiana Domus, cor Vrbis, carum tenet.
Roma indoctus abit, ne merè vanis capiatur.
Arua corde dimiſit; Sublacum arcano petit.
Orans Capiſterium vnit, ac bonum dat Caræ.
Nudus veſtem, & cibaria à Romano accipit.
Sub Crypta iacet Vir, vndè Monaſtica Norma,
Rumpit Canis, Æs ſonorum; ac Vir nec cadit.
A viro non abeſt. Deus, immò hic cuncta parat.
It munis Presbyter, ac dat cara vna cum vino.
Paſtor ait; Num beſtia, Hic, an Vir? Carum Adeo;
Capiens cibum à reo, dat Cor, nutrit Animam?

In

In ſpineto accubans, Amoris Arcum deuitat &
Monaſterij bonam curam, Vir adactus cepit.
Cœnâ virus à Monachis Patri datur. Nec obit.
Actâ Cruce, en abijt Menſa virus; Domo Pater.
Tria ſupra nouem Monaſteria nunc dicabit.
Erat; nominabatur Primus Occidentis Abba.
Maurus, ac Placidus noti, boni, rectè amantur.
Monacus à Patre, in carne vi ictus, diu orat.
Ab rupe Montis non recti Curis ducit aquam.
Ferrum ſicut Natans accedit, pio Manubrio.
Maurus ab Aniene concito Placidum trahit.
Inimici Panem, coactus Coruus terra abdit.
Caſinum cum Renatis adit, ne Amor Arcu obſit:
Presbyteri; ni amari, Acta, Caſum condoluit.
Caſini carus Pater Dœmonium conſtrauit.
En victor, Martino, Baptiſtæ ſacrum dicat;
Caſini Terra, omnibus prædicat cor nouum.
Indicat Pater, an ſit Oceanus Miraculorum.
Dœmonium in vna petra: Carus orat, ſic abit.
Mens rapta Natis. Coquina comburi videtur.
En Carum: Orat, ac ſpectrum ignis vani abit.
Intimè orat, ac ſanat Puerum ruina occiſum.
Caris en diuinat ſumpta cibaria. Commonet.
Arcana ait: Corripit ſumentem cibos in via.
Arcanum Totilæ cum bardis, in ſeruo capit.
Repone (dicit) cara, arma. Non eſt ius tuum Abi.
Iuſtorum bona nactus mirè edicit arcana
Nam Carus; Totilæ prædicit Annum obitus.
En diuinat: Roma, vna, Caput Orbis marceſcet.
Vi oris accinctus ſanat: Dœmonio arreptum;
Hic re ſanatus, ab Dœmonio iterum capitur.

Nam vetitus à Caro, accipit ſacrum Ordinem.
Pater ruinam, occaſum Monaſterij diuinat.
Is noſcit vina abdita, ac monet Puerum cara.
Minor paret. Ecce atrum. Vaſi abdito Anguis.
A Moniali orante accipit munera ſubditus.
Nato is Orbi mirus, accepta munera diuinat.
Patri Monacus inſeruit, ac vana corde init.
Arcana vir ſcit. Nato diuinat cor ſuperbum.
En farina votis parta. Bis centum modia. Cur?
Panis non erat Caris; ac Deum orat ob victum.
Aſciterium à Natis conſtruendum Cari ope.
Monaſterium Pater in Viſu creat, ac condit.
Corripuit Natas ter maledicas in Monacum.
Cara communione duas is priuat, ni taceant.
Mortuas, non vnitas reijcit Arca peccatum.
Hic mortuas abſoluit. Diù permanent in Arca.
Natus amatus en Patri inobedit, ac moritur.
Sana terra proijcit Natum, nec Diuò carum.
Ob Corpus Domini (en cauſa) terra natum capit.
Amans, ac curans inobedienti compatitur.
Cœnobita à via Crucis errans, mundum petit.
Viri iuſſo Draco næ premit Natum, ne abeat.
Puerum ſcabie orta in carne ictum, is ſanat.
Debitis arctus orat Pium numos. Nec in Arca.
Oratus orat. Ecce numi. A Pio manibus dantur.
Hic Pater, ni bonus, ſanat viro cutem variam.
Imperat Carus Oleum dari. Natus ibi non dat.
Sancit, vas vitreum non datum, Arce proijci.
En datur ſanum, vas proiectum, Cor cari Nati.
Ob accidens næ mirum ſtupet Cor nati auari.
Is Pater nunc orat, ac ibi dat Oleum, ni maius.
Eijci-

Eijcitur ab Nato Dæmon curis, manu Patris;
Arctus à fero manibus, vi, Patrem inuocat.
En Viſu canina corda premit; Arctum ſoluit:
Ruſtici Natus ob Parcæ manum, en adit Orcum.
Ruſtici Natum is voce abripit à cana morte.
Pater vna cum Natis adit vicinam ſororem.
Inuita ſorore nunc is amat, ac cupit abire.
Orat Scolaſtica, vt imbre nunc impediatur:
Ecce nunc it in Paradiſum, Vatis beata ſoror.
Ab Arce aſpicit, Mundum in vno ſole arctari.
Noctu arcana Germani Spiritus adit Cœlum.
Innocuus Pater dat nobis Caris viam rectam.
Iuſtinianus Pium, vt Cor amat. Ecce dat bona.
Ambo Patrueles, varij dant Normas cunctis.
Cor Vatis præſcit vnà Annum, ac Diem obitus.
Pater ſcandit Cœlum via nimis ornata. Cur?
Tot vana, Orbis curas, Carnem, Dæmonia vicit.
Nactis cor verum Abbas in ſpecu mira donat.
In imo ſpecu à Beato inſana curatur: It mira.
In ſpecu. Virtus Sancti. Ora. Beato animum da.
Nunc Ioſeph Coſtalta Animum dat. I, care Vir.

Ioſeph Coſtalta Prior Sublacenſis.

Anagrammatiſmus.

Sub alis celſi Patris ſto. Hæc pono.

ROMAE, Ex Typographia Reuer. Cameræ Apoſtolicæ. 1655.

Superiorum permiſſu.